

Føroyar framá

Væðingin til okkara Føroya land
bæði til ítrótt og gaman.
Kynja vit saman vinarbond
og fylkjast í ítrótti saman.
Føroyar framá
— í ítrótti vinnu.
Saman so standa vit stovn

Har ungdomar royna seg
mátt mót munn,
mátt sum líð mót líði.
ella sum líð mót líði.
Merkini veltu stong um stong,
eitt ber av ullum í fríði.

Lundini samst til lek og dygd,
Ítróttarandin í hjarta.
Ítróttandi kemir seg styrkt,
Ítróttarsólin hin bjarta.

Jakup Martin Gullaksen

Hond i hond

Væl fínast kensla til her í Føroyum enn,
her báguv raskir sterkir ungir menn,
id syna okkum teirra ítrótt góð.
— teir bróta slóð
Var land teir elska mest í vord,
teir ræðast einki, vita alt til ber.
Teir fara út í vudu vord.

Um heima allan hoyrast fagnarrup:
Tilubbku Føroyar, eiga góðan hóp.
Id synir gott og sersakti fítbólsspæl,
Vit vita, at alt nokk eydnast skal.
Væðingarnar veri til okkar land,
tí slíta ei tey sterka bond,
tí halda saman hond i hond.

Georg Eystan A

Til landslið og áskodrarar

Lag: "Dulur" eftir Poul Poulsen
Føroya landslið fíkk tann kartin fyrsta,
á heimasíðu í Landskróna dysti,
í fítbólssleiki snorrum,
teir saman stóðu fast,
á eystarníðskum gøpnum
eitt sigursmál vord bást!

Føroyskt mál
vann á Eysturri,
føroyskt mál
einki er tít líti,
føroyskt mál.

Hava skulu vit í fremsta hæg,
eins og hinir skulu dreingir dag,
lat koma dystir adnar,
vit tola okkara smek,
vit samanhald tá svarar,
vit stranga sama bet:
Koyrd á
Koyrd á
Koyrd á
Koyrd á
Koyrd á
Koyrd á

Oskar

Í leikum vit standa

Í leikum vit standa saman so góð,
og syna mange bragdið sum tjóð.
Mon smá tó vit eru,
og teijast ei mong,
ítrótt eiga vit
gentu og drong.

Enn syna vit, syna vit,
Føroya fólk,
at vit fylkjast í toki.

Tað brannir í hjarta
og í ítróttarsál,
Sigandi vinnu á mál,
og framá vit herja,
og styrkja tað band,
væð frælsi at verja
og æra vort land,
Føroya land.

Vit roynast hæg
í hall og um vøll,
so stínt viðar bergmál um fjall,
Vit heva tí merkið í hinari hátt,
og syna í verki
væð megi og mátt.

Els Poulsen &
Georg Eystan A

syngið

við

Landsliðs-sangurin

Ja, nú vit eru við í FIFA-fítbólta,
tað krevur tíð,
tað er gaman í,
Tó bert um vit fáa fí.

Mót professionellum leikarum
vit royna okkum nú.
Í Landskróna vinnu fyrsta dyst, á j.

Tá id vit fram á vøllin renna,
og tá mannafjöldin sibr
rangað føroyskt viðtalsskór.

Rópið Hey Hey, líð um líð,
Koyr á Føroyar!
Takið, verið garpar,
ei vit skulu geva teinum gríð.

Ragin Jacobsen

Til landsliðið

Lag: A. tann deliga Havn

Á fjörða hvørjum ári, tá EM-kapping er.
Nú ganga allir føroyingar í sínir ogn verð.
Og tosa bert um fítból, einki annað telur nú.
tí landsliðið skal royna seg, tað vita eg og tú.

Nóttarlag

A tað «deliga» líð
okkara «kne» bóndaslið
oy, oy — teir skora og vinna sær nóg stíg.

Tað byrjaði í Landskróna, vit høvdu onga vinn.
Men eysturrikar trúði, at vit spældu í fudalskom.
Og bláfolki spældu «Hít» eru tit so stíkt!
«Tí Páll fæst ei um kóll, og tí vit eru tótt og spíkt».

Men mikluvaldið kemur, og danir vita væl,
at «Laurapara» og «Oleena», tað í hópat,
mugu vera við — tí Føroyar spæla seg í kne,
sum vit síga, tí vit vilja bert í okkurt bláð.

Vit ferðabúgvinn standa, Marsanna og Palleða,
ja, hvørur er góður og vit syngja tra la la.
Tí stuttligt hevði verði, um teir vunnu enn eitt stíg,
vit einans kunnu vinn, eydnan bláð hon er við!!!

6 C. Eysturskúlin

Hvítir, reyðir, bláir

Hvítir, reyðir, bláir,
tað sigst, vit eru smár.
Tó vilja allir vinna
— fítbólsskrátt útanna.
Adnar «tjóðir» semja,
stjørnur sundarlemja.
Allir vilja vinna,
sjálvi danir ei tað skilja.
Hvítir, reyðir, bláir,
tá vit eru smár,
vilja vit roynast hæg,
Reyðir, hvítir, bláir,
Týðsangan vit syngja,
allir sigur smá,
Tunkar okkar* sveima
har heima.

Á vøll allir standa,
vinnu vit saman.
Stríðast fyrri fólkið,
vilja verja merkið,
Allir dreingir finir,
gerast líkt líni.
Hepp á hvønnmann,
tá sigur fyrri framman.

Vilja landið æra,
barnini væl læra,
Tá lotur eru strævar,
vit bróta uppum armar.
Tí styrandi, tað læri,
so Føroyar stolar fari.
A sluttum sjógvu sigli,
tá er føroyingur tryggur.

Joannes Jakobsen

Vit herja á

Fyrri fyrsta ferd í søguni,
vit fara út at spæla
EM-dyst,
fítbólssdyst.

Til Landskróna gekk so leidig,
mangur føroyingur fór við til
EM-dyst,
fítbólssdyst.

«Vit herja á! Vit herja á!»
— og tey málni so mong vit skulu fá.
«Vit verja tá! Vit verja tá!»
Vit verja málið, tá tá hardest leikar á.

Hvítir, reyðir, bláir
stíkt teir nú klári
til at spæla
EM-dyst,
fítbólssdyst.

Og sum søgan sigur,
vunnu vit á fyrsta sinni okkar*
EM-dyst,
fítbólssdyst.

Árni Andreassen